

पानियम - क्रमांक बारा

दानिएल 11:40 आणि भविष्यवाणीची तीन उघडणी

Jeff Pippenger

2025-09-12

दानिएल अकराव्या अध्यायातील चाळीसावे वचन हे बायबलमधील अत्यंत गूढार्थपूर्ण वचनांपैकी एक आहे. ते 1798, 1989 आणि 2023 मध्ये दानिएलाच्या पुस्तकाचे उघड होणे दर्शविते. पुस्तक तीन वेळा उघड करण्यात आले, त्या त्या वेळा "सात काळ" या विखुरण्याच्या समाप्तीची खूण ठरल्या. 1798 ने इ.स.पू. 723 मध्ये, जेव्हा अशूरने उत्तरेकडील दहा वंशांना बंदिवासात नेले, तेव्हा सुरू झालेल्या विखुरण्याच्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या कालखंडाची समाप्ती दर्शविली. 1989 ने 1863 च्या बंडापासूनची 126 वर्षे पूर्ण झाल्याची खूण केली, जेव्हा सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चने अधिकृतरीत्या लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील "सात काळ" बाजूस ठेवले. 2023 ने प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदार रस्त्यात मेलेले पडून राहिलेल्या साडेतीन दिवसांची समाप्ती दर्शविली. 2,520 वर्षांच्या समाप्तीला (126 वर्षे आणि साडेतीन दिवस—हे सर्व "सात काळ" यांची प्रतीके आहेत) दानिएलाचे पुस्तक उघड करण्यात आले.

सिस्टर व्हाईट आपल्याला कळवितात की १७९८ मध्ये मानवांसमोर परीक्षाकाळाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना सादर करणे आवश्यक होते. ती ही वस्तुस्थिती नोंदविते तेव्हा, ती समांतर इतिहासांची ओळख करून देत आहे; कारण ती शेवटच्या दिवसांचा संदेशही परीक्षाकाळाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनाच म्हणून दर्शविते. मिलराइट इतिहासाविषयी बोलताना ती नोंद करते:

"मनुष्यांना त्यांच्या धोक्याची जाणीव करून देणे आवश्यक होते; आणि कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित गंभीर घटनांसाठी तयारी करण्यास त्यांना जागृत करणे आवश्यक होते." The Great Controversy, 310.

अंतकाळाविषयी बोलताना ती नोंद करते:

"आपल्या क्रूसवधापूर्वी तारणाच्याने आपल्या शिष्यांना स्पष्ट केले की त्याला मृत्यूस दिले जाईल आणि तो थडग्यातून पुन्हा उठेल; आणि त्याचे शब्द त्यांच्या मनावर व अंतःकरणांवर कोरले जावेत म्हणून देवदूत उपस्थित होते. परंतु शिष्य रोमन जुलूमामुळे तात्कालिक सुटकेची अपेक्षा करीत होते, आणि ज्याच्यामध्ये त्यांच्या सर्व आशा केंद्रित झाल्या होत्या त्याला अशी लज्जास्पद मरणयातना भोगावी लागेल, ही कल्पनाही त्यांना सहन होत नव्हती. जे शब्द त्यांनी स्मरणात ठेवणे आवश्यक होते, ते त्यांच्या मनातून हद्दपार झाले; आणि परीक्षेची वेळ आली तेव्हा ती त्यांना अप्रस्तुत अवस्थेत गाठून गेली. येशूच्या मृत्यूने त्यांच्या आशा इतक्या पूर्णपणे उद्ध्वस्त केल्या, जणू त्याने त्यांना पूर्वसूचना दिलीच नव्हती. तसेच भविष्यवाण्यांमध्ये भविष्यकाळ आपल्यासमोर तितक्याच स्पष्टपणे उघड केला आहे, जितका तो ख्रिस्ताच्या शब्दांद्वारे शिष्यांसमोर उघड करण्यात आला होता. कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना आणि संकटाच्या काळासाठी तयारी करण्याचे कार्य, हे स्पष्टपणे सादर करण्यात आले आहे. परंतु असंख्य लोकांना या महत्त्वाच्या सत्यांचे तेवढेही आकलन नाही, जणू ती कधी प्रकटच करण्यात आली नव्हती. सैतान प्रत्येक असा ठसा पुसून टाकण्यासाठी टपून बसलेला असतो, जो त्यांना तारणाकरिता शहाणे करील; आणि संकटाचा काळ त्यांना तयार नसलेलेच आढळतील." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 595.

मिलराइट संदेश 1798 मध्ये उघडण्यात आला आणि त्याने "कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनांना" प्रस्तुत केले. शेवटच्या दिवसांविषयी बोलताना, ती शिष्यांच्या इतिहासाचा उपयोग करून हे सत्य स्पष्ट करते की "कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना" ह्याच मनुष्यांना तारणासाठी शहाणे करतात, परंतु त्या समजल्या जात नाहीत. 1798, 1989 आणि 2023 मध्ये उघडण्यात आलेले संदेश असे संदेश होते ज्यांनी "कृपाकालाच्या

समाप्तीशी संबंधित घटनांना” ओळख दिली.

चाळीसावे वचन एका ऐतिहासिक रेषेचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यामध्ये दानियेलाचे पुस्तक तीन वेळा उघडले जाते. १७९८ मध्ये उलई नदीच्या दर्शनात प्रकट झालेली, दानियेलाच्या सातव्या ते नवव्या अध्यायांचे प्रतिनिधित्व करणारी दृष्टी उघडली गेली. १९८९ मध्ये हिंदेकेल नदीच्या दर्शनात प्रकट झालेली, दानियेलाच्या दहाव्या ते बाराव्या अध्यायांचे प्रतिनिधित्व करणारी दृष्टी उघडली गेली. २०२३ मध्ये दानियेल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास उघड करण्यात आला.

चाळीसाव्या वचनाचा इतिहास १७९८ पासून एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवार-कायद्यापर्यंतचा आहे; तो संयुक्त संस्थानांचा इतिहास आहे, जे प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशू, प्रकटीकरण सोळाव्या अध्यायातील खोटा संदेश, आणि बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्यही आहे. दानियेल अकराव्या अध्यायाच्या चाळीसाव्या वचनात दर्शविलेला हाच इतिहास प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील एका वचनातही दर्शविला आहे.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येणारा आणखी एक पशू पाहिला; त्याला कोकराप्रमाणे दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. प्रकटीकरण 13:11.

ही वचने, जसे चाळीसाव्या वचनात आहे, १७९८ मधील Alien and Sedition Acts पासून सुरू होणारा आणि राष्ट्र अजगराप्रमाणे बोलते त्या रविवारच्या कायद्याने समाप्त होणारा इतिहास दर्शविते; असा इतिहास, जो पापीय रोम सिंहासनावरून खाली उतरविले जाते तेव्हा सुरू होतो आणि पापीय रोम पुन्हा सिंहासनावर पुनर्स्थापित केले जाते तेव्हा समाप्त होतो. प्रकटीकरण १३:११ आणि दानियेल ११:४० या दोन्हीत दर्शविलेला इतिहास बायबल भविष्यवाणीतील पाचव्या राज्याच्या दूरकरणाने सुरू होतो आणि बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या दूरकरणाने समाप्त होतो.

बायबलमधील भविष्यवाणीतील पहिले राज्य म्हणून बाबेलने दुसऱ्या राज्यापर्यंत राज्य केलेली “सत्तर” वर्षे, १७९८ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या चाळीसाव्या वचनाच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात.

आणि त्या दिवशी असे घडेल की, सोर सत्तर वर्षे विस्मरणात जाईल, एका राजाच्या दिवसांप्रमाणे; सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर सोर वेश्येसारखे गाणे गाईल. वीणा घे, नगराभोवती फिर, हे विस्मरणात गेलेल्या वेश्या; गोड स्वर काढ, पुष्कळ गीते गा, म्हणजे तुझे स्मरण होईल. आणि असे घडेल की, सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर, परमेश्वर सोरला भेट देईल, आणि ती पुन्हा आपल्या मजुरीकडे वळेल, आणि पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर असलेल्या जगातील सर्व राज्यांबरोबर व्यभिचार करील. यशया 23:15-17.

१७९८ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास हा यशया तेवीस मध्ये नोंदल्याप्रमाणे तूरच्या व्यभिचारिणीला विस्मृतीत टाकण्यात आलेल्या इतिहासाचाही आहे; तेथे हा कालखंड “सत्तर वर्षे” असा आणि “एका राजाचे दिवस” असा व्यक्त केला आहे. नबुखदनेझरपासून बेलशस्सरपर्यंत बायबलमधील भविष्यवाणीचे पहिले राज्य राज्य करत होते; अशा प्रकारे ते बायबलमधील भविष्यवाणीच्या सहाव्या राज्याचे प्रतिरूप ठरले, जे कोकरू म्हणून आरंभ करते, पण शेवटी अजगराप्रमाणे बोलू लागते. नबुखदनेझर हा कोकराच्या अनुयायाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि बेलशस्सर हा अजगराच्या अनुयायाचे.

१७९८ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास हा प्रकाशितवाक्य चौदा मधील तीन देवदूतांच्या इतिहासाचाही आहे; जो मिलेराइटांच्या सुधारणेपासून सुरू होऊन एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या सुधारणेने समाप्त होतो. तीन देवदूतांचा संदेश हा न्यायाच्या घटिकेचा संदेश आहे. मिलेराइटांनी न्यायाच्या प्रारंभाशी संबंधित घटनांची घोषणा केली, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार लोक कृपाकाळाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनांची घोषणा करतात.

कृपेच्या अवधीच्या समाप्तीशी संबंधित घटना भविष्यवाणीच्या अंतर्गत व बाह्य रेषांवर चित्रित केलेल्या आहेत, आणि त्या घटना मुख्यतः दानियेल अकरा मधील चाळीसाव्या वचनाने दर्शविलेल्या इतिहासात घडतात. चाळीसाव्या

वचनातील घटना संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायद्यापाशी समाप्त होतात; म्हणून, अजूनही बाबेलमध्ये असलेल्या देवाच्या इतर संततीच्या अंतिम संग्रहणाच्या घटना चाळीसाव्या वचनात दर्शविलेल्या नाहीत; तरीसुद्धा, त्या वेळी जगासमोर उभा राहणारा संकटबिंदू संयुक्त संस्थानांत नुकताच समाप्त झालेला असतो. त्या घटना संयुक्त संस्थानांवर होणारा न्याय आणि देवाच्या मंडळीला निशाण म्हणून उंचाविले जाण्यापूर्वी तिचे शुद्धीकरण दर्शवितात.

कृपाकाळ संपण्याशी संबंधित अंतर्गत घटना, आपल्या अंतिम दिवसांतील लोकांमध्ये देवाच्या गूढकार्याची समाप्ती करताना ख्रिस्ताचे महायाजक म्हणून असलेले कार्य ओळखून देतात. बाह्य घटना, पोपसत्तेला पुन्हा सामर्थ्य प्रदान करण्यामध्ये संयुक्त संस्थानांची भूमिका ओळखून देतात. बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांचा संपूर्ण इतिहास, लाओदिकेयाचा संपूर्ण इतिहास, चाळीसाव्या वचनाने दर्शविलेल्या इतिहासाच्या काळात घडतो.

चाळीसाव्या वचनातील अंतर्गत आणि बाह्य रेषा पृथ्वीच्या पशूच्या दोन शिंगांद्वारे दर्शविल्या आहेत. रिपब्लिकनिझमचे शिंग ही बाह्य रेषा आहे, आणि प्रोटेस्टंटिझमचे शिंग ही अंतर्गत रेषा आहे. या दोन्ही रेषा सहाव्या राज्याच्या इतिहासामध्ये अस्तित्वात आहेत, आणि सहाव्या राज्याच्या इतिहासाच्या समाप्तीला देवाचा न्याय प्रोटेस्टंट आणि रिपब्लिकन या दोन्ही शिंगांवर आणला जातो. जे संदेश परीक्षाकाळाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनांची ओळख करून देतात, तेच संदेश संयुक्त संस्थानांवर त्याच्या परीक्षाकाळाच्या पात्राचा भराव पूर्ण होत असताना आणल्या जाणाऱ्या घटनांचीही ओळख करून देतात. जे संदेश परीक्षाकाळाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनांची ओळख करून देतात, तेच संदेश सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमवर त्याच्या परीक्षाकाळाच्या पात्राचा भराव पूर्ण होत असताना आणल्या जाणाऱ्या घटनांचीही ओळख करून देतात.

चाळीसाव्या वचनाच्या इतिहासामध्ये दानिएलचे पुस्तक तीन वेळा उघडले जाते, आणि त्या तिन्ही वेळा एक अंतर्गत व एक बाह्य अशी रेषा उत्पन्न होते, जी कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनांना प्रस्तुत करते. या तिन्ही चिन्हबिंदूंपूर्वी सात वेळांचे विखुरणे येते. म्हणून चाळीसावे वचन 1798 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास दर्शविते, आणि त्या इतिहासातील भविष्यवाणीतील चिन्हबिंदू हे “कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटना” आहेत. चाळीसाव्या वचनाच्या इतिहासामध्ये अंतर्गत रेषा प्रारंभी फिलाडेल्फियापासून लाओदीकेयाकडे संक्रमण दर्शविते आणि शेवटी लाओदीकेयापासून फिलाडेल्फियाकडे संक्रमण दर्शविते. प्रारंभ एका सुधारक चळवळीचे प्रतिनिधित्व करित होता, जसे दहा कुमारीच्या दृष्टांताने स्पष्ट केले आहे; आणि त्याने समाप्तीच्या वेळी असलेल्या अशाच एका सुधारक चळवळीचे प्रतिरूप दाखविले, जिने त्या दृष्टांताची अक्षरशः पूर्तता देखील केली.

फिलाडेल्फियन मिलराइट चळवळीची सुरुवात 1798 मध्ये लेवीयविवरणाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील “सात काळ” यांच्या एका परिपूर्तीने झाली, आणि त्यानंतर 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी “सात काळ” यांची आणखी एक परिपूर्ती झाली. किमान 1856 पर्यंत जेम्स व्हाइट आणि सिस्टर व्हाइट या दोघांनीही या चळवळीची अवस्था लाओदीकेयिक असल्याचे ओळखले. त्याच वर्षी “सात काळ” यांबाबतचा नवा प्रकाश अधिकृत चर्च प्रकाशनात सादर करण्यात आला, परंतु तो कधी पूर्ण झाला नाही. “सात काळ” यांची परिपूर्ती 1798 मध्ये झाली, आणि त्यानंतर विल्यम मिलर यांनी, सिस्टर व्हाइट यांनी ज्याला “सत्यसाखळीची सुरुवात” असे म्हटले, ती शोधून काढली; आणि सत्यसाखळीची सुरुवात म्हणजे “सात काळ” होते. 1798 हे “सात काळ” यांचे एक परिपूर्तीबिंदू होते; त्यानंतर दानियेलाचे पुस्तक उघडले जात असताना मिलर यांनी “सात काळ” यांचाच आपला मूलभूत शोध लावला. त्यानंतर 22 ऑक्टोबर, 1844 हा “सात काळ” यांची आणखी एक परिपूर्ती दर्शवितो; आणि त्यापाठोपाठ त्या चळवळीत फिलाडेल्फियापासून लाओदीकेयाकडे संक्रमण घडते, अगदी त्याच वर्षी ज्यावर्षी “सात काळ” यांवरील नव्या प्रकाशाचे कार्य अपूर्णच सोडण्यात आले. 1863 मध्ये, जी चळवळ 1856 पर्यंत मिलराइट फिलाडेल्फियन चळवळ होती आणि त्यानंतर मिलराइट लाओदीकेयिक चळवळीत रूपांतरित झाली होती, ती यादवी युद्धाच्या परिस्थिती व दबावांमुळे, तसेच चर्चमधील तरुणांचे संरक्षण करण्याच्या उद्देशाने, कायदेशीररीत्या नोंदणीकृत चर्च बनली. 1863 मध्ये, जेव्हा ती एक चर्च बनली, तेव्हा ती चळवळ संपुष्टात आली. त्याच्या सात वर्षे आधी, 1856 मध्ये, लाओदीकेयाने अगदी त्या विषयावरील नव्या प्रकाशाचा संदेश बाजूला ठेवला, जो विल्यम मिलर यांचा पहिला

भविष्यवाणीविषयक शोध होता.

मिलराइट चळवळ आणि ज्याला “सत्याच्या साखळीची सुरुवात” असे म्हटले जाते तो प्रकाश, म्हणजे “सात काळांचा” प्रकाश, लाओदिकेअन चळवळीच्या नेतृत्वापुढे उघड करण्यात आला; परंतु त्यांनी हळूहळू “सात काळ” टिकवून धरण्याची इच्छा बाजूस ठेवली, आणि सात वर्षांच्या (“सात काळांच्या”) शेवटी, इ.स. १८६३ मध्ये, “सात काळांचा” कोणताही उल्लेख नसलेला एक नवा चार्ट व भविष्यसूचक संदेश तयार करण्यात आला.

१८६३ मध्ये यशयाच्या पासष्ट वर्षांच्या भविष्यवाणीचा शेवट अगदी जिथे ती सुरू झाली होती तिथेच झाला—उत्तर आणि दक्षिण यांच्यातील गृहयुद्धाने. १८६३ मधील गुलामगिरीचा प्रश्न “सात काळ” यांच्या पूर्ततेत उत्तर व दक्षिण अशा दोन्ही राज्यांच्या बंदिवासात नेण्यात येण्याद्वारे पूर्वरूपाने दर्शविला गेला होता; आणि इस्राएलला ज्या गुलामगिरीत नेण्यात आले, तिने शेवटी असलेल्या गुलामगिरीच्या प्रश्नांचे समुचित प्रतिनिधित्व केले. १८६३ हे यशयाच्या पासष्ट वर्षांच्या भविष्यवाणीवर आधारित भविष्यसूचक रचनेचा शेवट दर्शविते.

म्हणून परमेश्वर देव असे म्हणतो: ते उभे राहणार नाही, आणि ते घडूनही येणार नाही. कारण अरामचे शिर दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचे शिर रेजीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्राईम असा मोडून काढला जाईल की तो लोक राहणार नाही. आणि एफ्राईमचे शिर सामरिया आहे, आणि सामरियाचे शिर रमल्याचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निश्चितच तुम्ही स्थिर राहणार नाही. यशया ७:७-९.

इ.स.पू. 742 मध्ये आरंभ होणारी ही भविष्यवाणी योग्य रीतीने समजली असता, पासष्ट वर्षांच्या कालावधीत तीन मार्गांचिन्हे दर्शविते. त्या मार्गांचिन्हांपैकी दोन, इस्राएलच्या उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील दोन्ही राज्यांसाठी दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या बंदिवास व गुलामगिरीच्या आरंभबिंदूची ओळख करून देतात. इ.स.पू. 742 मध्ये उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्ये यादवी युद्धात गुंतलेली होती, आणि उत्तरेकडील दहा वंशांनी दक्षिणेकडील यहुदा राज्यावर आक्रमण करण्यासाठी सिरियाशी संधि केली होती. एकोणीस वर्षांनी, इ.स.पू. 723 मध्ये, उत्तरेकडील दहा वंशांना अशशूरांनी गुलामगिरीत नेले. त्यानंतर सेहेचाळीस वर्षांनी, इ.स.पू. 677 मध्ये, अशशूरांनी मनश्शेला पकडून त्याला बाबेलमध्ये नेले. इ.स.पू. 723 पासून दोन हजार पाचशे वीस वर्षे मोजल्यास 1798 हे वर्ष येते, जे अंतकाळाचा आणि चाळीसाव्या वचनाच्या प्रारंभाचा काळ आहे. त्यानंतर सेहेचाळीस वर्षांनी, इ.स.पू. 677 मध्ये दक्षिणेकडील राज्याविरुद्ध सुरू झालेले “सात वेळा” 1844 मध्ये समाप्त झाले. त्यानंतर एकोणीस वर्षांनी, 1863 मध्ये, इ.स.पू. 742 ची भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये अक्षरशः प्रकट होतात. इ.स.पू. 742 आणि 1863 या दोन्ही काळांत उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांमध्ये यादवी युद्ध सुरू आहे. इ.स.पू. 742 मध्ये यशयाने दुष्ट राजा आहाज याला दिलेली भविष्यसूचना ही उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील दोन्ही राज्यांच्या निकटवर्ती गुलामगिरीविषयी होती; आणि 1863 मध्ये, यादवी युद्धाच्या अगदी मध्यबिंदूवर, राष्ट्राध्यक्ष लिंकन यांनी दास्यमुक्ती जाहीरनामा प्रसिद्ध करून गुलामगिरीचा अंत करण्याच्या प्रक्रियेला आरंभ केला. इ.स.पू. 742 मध्ये दुष्ट राजा आहाज याला दिलेली चेतावणी प्रत्यक्ष गौरवशाली देशात देण्यात आली होती, जी आत्मिक गौरवशाली देशात लिंकन यांनी दिलेल्या संदेशाचे प्रतिरूप ठरते.

१८५६ मध्ये हिराम एडसन यांचे “सात वेळा” यावरील संदेश प्रकाशित झाल्यानंतर सात वर्षांनी, अॅडव्हेंटिझमने १८६३ ची तक्ती तयार केली, ज्यामध्ये “सात वेळा” या मिलराइट शिकवणीला काढून टाकण्यात आले; अशा रीतीने एलेन व्हाइट ज्या अनेक उताऱ्यांत आपण मिलराइटांचे संदेश पुन्हा सांगावेत, तसेच त्या संदेशांवर हल्ला होऊ लागल्यास त्यांचे समर्थन करावे, असे शिकवितात, त्या सर्वांवर प्रश्नचिन्ह उभे राहिले. त्याच वर्षी ते कायदेशीररीत्या नोंदणीकृत चर्च बनले. १८६३ आणि त्याच्या भविष्यवाणीपर परिणामांविषयी आणखी बरेच काही लिहिता येईल; परंतु मी येथे जे नमूद करित आहे ते असे की, १८६३ मधील बंडखोरीची ओळख पटविणारे अनेक साक्षी आहेत—आंतरिकही आणि बाह्यही—मग ती बाह्य स्तरावरील दक्षिणेकडील राज्यांची बंडखोरी असो, किंवा पहिल्या पायाभूत सत्याच्या नकारातून प्रकट झालेली आंतरिक बंडखोरी असो. १८६३ हे चाळीसाव्या वचनाच्या इतिहासातील अशा घटनांपैकी एक आहे, जी “कृपाकालाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनां”चे गठन करणारी एक मार्गखूण दर्शविते.

१८६३ हे प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलासाठी अरण्यातील चाळीस वर्षांच्या प्रारंभाशी सुसंगत ठरते. त्या चाळीस वर्षांच्या शेवटी यहोशवाने प्राचीन इस्राएलाला प्रतिज्ञात देशात नेले; त्यांनी यरीहोचा पाडाव केला आणि जो कोणी यरीहो पुन्हा बांधील त्याच्यावर शाप उच्चारला. १८६३ मध्ये लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वाने यरीहो पुन्हा बांधले. १८६३ हे अरण्यातील त्या चाळीस वर्षांच्या आरंभी आणि शेवटी दोन्ही ठिकाणी प्रतिनिधित्व केलेले आहे. १८६३ हे एक भविष्यसूचक मार्गचिन्ह आहे, जे चाळीसाव्या वचनाच्या इतिहासातील बाह्य आणि अंतर्गत रेषांच्या इतिहासाला एकत्र बांधते. तेथे सातवी मंडळी आहे—“न्याय केलेली मंडळी,” कारण “लाओदिकिया” या शब्दाचा तो अर्थ आहे—जी अशा एका कालखंडात प्रवेश करते की ज्याचे प्रतिनिधित्व अरण्यात संपूर्ण एक पिढी मृत्यू पावल्याने केले जाते. त्याच वेळी, पहिला रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्ष गुलामांना मुक्त करण्याचे कार्य करीत आहे; अशा रीतीने तो त्या शेवटच्या रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्षांचे प्रतिरूप ठरतो, जे संकटाच्या काळात मार्शल लॉ अंमलात आणतील, ज्यामुळे प्रेरणेने “राष्ट्रीय विनाश” असे संबोधलेल्या अवस्थेकडे वाटचाल होईल.

आरंभीच्या मार्गचिन्हांमध्ये समाप्तीची मार्गचिन्हे दर्शविली गेली आहेत, आणि न्यायाच्या समाप्तीशी संबंधित घटनांचे प्रतिरूप न्यायाच्या आरंभीशी संबंधित घटनांमध्ये सादर केले गेले. चाळीस वर्षांच्या प्रारंभी, यहोशवा व कालेब यांच्या संदेशाला नाकारताना कादेश येथे झालेल्या बंडाचे प्रतिरूप, चाळीस वर्षांच्या शेवटी कादेश येथे खडकावर प्रहार करण्यात मोशेने केलेल्या बंडात दिसून येते. १८६३ हे त्या रविवार-कायद्याची ओळख करून देते, ज्या वेळी लाओदिकीया प्रभूच्या मुखातून ओकून टाकली जाते; आणि ज्या वेळी यिर्हेज्केल अध्याय आठमध्ये यरुशलैममधील पंचवीस प्राचीन पुरुष सूर्याला दंडवत घालत आहेत; आणि ज्या वेळी “परमेश्वराचे मंदिर आम्ही आहोत” या खोट्या शब्दांवर भरवसा ठेवणाऱ्यांवर शीलोची पुनरावृत्ती होते.

पुढील लेखात आपण पानियमच्या या अभ्यासाचा पुढे विचार करू.